

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, Józseftér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Levendula Marczy.

Nemzeti diátrista.

Ó Marczy, ha kilépsz karika-lábaiddal, piczi szén-bajszoddal, spanyol-gallérral, gyiklesővel, lengő tollas kalapodat betykén félreecsapva, mily isteni jelenség vagy! A pikbűb is makdisznó hozzád képest. Azt hiszem, a szabad pusztán vagyok, nyájas kolompszó hangzik fel fülemben, ostorcsattogás és az édes „hajs Bimbó! eselő Csákó ne!”

S ez Marczy, a szabadságszerető bü-művész baj-varázshatalma.

Ákármit adjon, szorítsa bár derekát feszes disz-attila, fityegjen hátán fecskefark, feszengjen lábán francia harisnya csattos czipővel, diszitse fejét korona vagy sisak — az ő merész szelleme szétrobbantja a szűk bilincseket, s tova száll a délibábos pusztára, csikósoknak, gulyásoknak közibe.

E csodálatos sajátossága utólérhetlen, s a világ még sem képes kellőleg méltányolni őt, ki a salonban sem felejtkezik meg a természet finainak hanghordozásáról, mozdulatairól, taglejtéseiről.

Mert ő nemcsak művész, hanem polgár is, ember is — és politikus, kinek nagyszerű államférfiúi képességét ismeri széles József-város messze ősz-útezőnek szemetes tájától le egészen a borjútér mocsáros lapályaig. Ismeri és becsüli!

Legyen választás, vagy essék meg világrendítő mozgalom, melybe a József-város is belésszól, feltűnik a lovarda porondján Levendula Marczy délczeg alakja. „Der Lendfáj vom Theatter!“ „Elen der Lendfáj!“ „Helyet Marczynak!“, halatszlik a teremben, s ő kiáll a pikétre és kezdvén dörögni, mint mikor Hamlet a tatája lelkét keresi: mollozik, dúrozik, orkánózik — ront-bont, zúz, öl, döng, kong, cseng, bong, reng, leng, zeng, peng, hán yja kezét, s nem kevésbé veti lábát az egyedül üdvözítő szél-bal hitének terjesztésében.

S ilyen ő!

A szinpadon látva, politikai tehetségeket sejtünk benne, a politikában bámuljuk a nagy komédiást.

Nem úgy van-e, czimbora-pajtás?

B. J.

Olaszországból hadigözöst küldtek a spanyol partokhoz, hogy folyvást a király rendelkezésére lehessen. Nagyon természetes. Mikor valaki nagy próba-uzsást tesz, a mentő csolnak mindig mellette van.

PÁRISI TELEGRAM.

Gyakori rablások, tömeges bebörtönzések és házmotázások, egyes fusilládok s egész éjszaka riadó — a rend azonban egy percze sem zavartatott meg.

Csuka-szálkák.

(Akár csak az „Árva Miskából“ kerültek volna ide.)

A berlini lapok jelentik, hogy azon 500 millió, mi- ket Thiers állítólag fizetett, légből kapottak.

Kérdés: **Hol** lehet 500 milliót a légből kapni?

A francia pénzügyminister.

A párisi insurgents-kormány kipusztit minden templomot s a papokat bezárja. Ha vége lesz a harc- nak, megalapítják a „commune vallást“ és egybe- hívják a „z s i v á n y - z s i n a t o t.“ A commune a tűz- kár ellen biztosító társulatok pénzeit is confiscálta. Helyesen, mert a tűz kár mentesítés hazafiát- lan, az élet-biztosítás pedig — árulás.

„Az én pandectáim.“

(Gr. Desewffy Aurélnak saját kéziratában birunk a fő- nebbi czimen egy fölötté érdekes gyűjteményt, melynek szellem- dus aphorismaiból, fűszeres adomaiból és az 1822-ik év kiválóbb személyeit és eseményeit elmésen és gúnyosan érintő apró raj- zaiból, koronkint fogunk adni szemelvényeket, melyeknek ugy irodalmi, mint történelmi értéke kétségen fölött áll. Szerk.)

(1822.)

A mostani primásra.

Pauperibus servis gratis, nec numera curat
Curia papalis, quodmodo perspicimus.
Laus tua, non tua Sors, virtus non gratia regum
Scandere te fecit culmen ad eximium.
Conditio tua sit stabilis, nec tempore parvo
Vivere concedat Te Deus omnipotens.

(Ezt a verset nem szabad visszajáról olvasni.)

*

Epitaphium Eppi quondam iensis A. B.

(mindig csak evett.)

Sordidus in mentis, Antister iensis,
Clauditur hacce domo, Slavus avarus homo.
Indignus lauro, nunquam satiabilis auro
Mastyx vera Dei, minge viator ei.

POLITIKAI HELYZET.

Utazás Pest körül.

Mr. Flowsian Hazough világhírű angol utazó által.

— — — Körülbelől 0003 fok északi szélesség, $17\frac{1}{2}$ fok keleti vastagság, 139 fok déli vékonyság és $\frac{1}{13}$ fok nyugati hosszúság alatt véletlenül oly tartományra bukkan-
tam, mely földrajzainkban még föl sincs említve.

E tartomány még civilisálva nincs, de azért földje igen termékeny és jobbadán háztelkeket terem, melyeket mivelni sem kell,

Lakosai kivétel nélkül másutt laknak, t. i. benn a városban, és abból élnek, hogy szeretnék az általuk termelt házhelyeket eladni.

E tartomány, melynek neve különben Erzsébetfalva, a geologia legkésőbbi korszakában eredhetett, mert talaja, az ugynevezett alluvium speculatorium fajtájához tartozik.

A növényzet igen dus, csakhogy nagyobbrészt kerti-növényekből áll, úgy hogy tulajdonképen sövényzet, de utóbbi időben már palánkokat és karókat is kezdenek ültetni, melyek a mély homokban igen jól tenyésznek.

Keresztül-kasul bejártam az egész tartományt, de emberi nyomokra nem akadtam. A szomszéd tartományok lakói e különös körülményt azzal magyarázták meg, hogy Erzsébetfalva beláthatlan pusztán a kutyákak bizonyos vad faja tanyáz, mely kiválólag emberhussal él és különösen a zongoramestereket szereti, ezek közül pedig leginkább azokat, kik lepkefogással foglalkoznak.

Különben én úgy hiszem, hogy ezen tartománynak még nagy jövője lesz. A víz tökéletes hiánya idővel oda fogja édesgetni mindazokat, kik valamicskét szárazra akarják menteni, de másrészt a víziszonyban szenvedőket is. Ez utóbbiak számára nem sokára két külön gyarmatot fognak alakítani Esványtelke és Sanyitelke nevek alatt.

Éven, midőn Anglia lobogóját akarám e vidék legmagasabb buczkájára feltűzni annak jeléül, hogy az egészet elfoglalom az angol nemzet nevében: érkezett a helyszínére egy pesti ember, ki makacs öngyilkos lévén, azon halálnemet választá, hogy e vidékre hurzolkodik; ezen szerencsétlen világositott föl a kérdéses tartomány iránt, és tudtomra adván, hogy már az egész be van telekkönyvezve Pesten, meggyőzött elfoglalási szándékaim létesíthetlenségéről.

Utam tovább folytatván, gyalog félnap alatt egészen más jellegű vidékre értem. (Kocsin különben ezen utat alig három nap alatt meg lehet tenni, az ut minősége ezt baj nélkül megengedvén.)

E vidék felfülnőleg hasonlít a Szahara sivataghoz, miért is a bennszülöttek Rákosnak nevezik.

E táj különben igen hasznavehetlen. Hajdan országgyűlés arrangirozására használták, de a parlamentarismus a táj sivársága folytán onnan csakhamar kiveszett. Később egy Kisfaludy Károly nevű vállalkozó úgy értékesítette, hogy költeményt irt hozzá, de ezen üzlet sem folyt sokáig és csakhamar megszűnt.

Épen kellő közepén egy árok megy keresztül, ez az ugynevezett Rákospatak, ámbar tulajdonképen Sárospatak, miért is a mellette fekvő falu neve Rákos, ámbar tulajdonképen . . . csak Árokszállás volna.

A Rákos-sivatag egyik zugában, az északi szélesség utolsóelőtti foka, a délkeleti keskenység O-dik, a déli hosszúság $1\frac{1}{2}$ -dik s a délutáni rövidség O1-dik foka alatt egy új világvárost fedeztem föl.

Ennek neve a vidék nyelvén Rákosfalva.

E város csupa villából áll, késnek és kanálnak nyoma sincsen benne.

Terjedelme igen nagy, sőt csaknem el lehetne mondani róla, hogy utcája is van; azonban én hazudni nem akarok.

A nem létező utcák csupa nyári lakokkal vannak szegélyezve, melyek aristokratikus jelleggel bírnak és igen nagy pompában fénylenek — távollétök által.

Ezen körülményt eleintén nem értettem, de egy ottani mivelt lakos azonnal megmagyarázta, azt mondván, hogy egy híres aestheticus szerint az építészet: megfagyott zene; tehát a még meg nem levő építészet kétségkívül: a jövő zenéje megfagyva. Gefrorene Zukunfts-musik. (Megjegyzendő azonban, hogy Wagner villája Luzern mellett nem ezen rendszer szerint van építve; hanem még a „megfagyott zene“ stílusában.)

A fönnemlített mivelt ur pedig pesti író volt. Mert Rákosfalván egy kis írói nyári telep is készül készülni. Nehány magyar író oda fogja . . . írni nyári lakát, közöttük Szigligeti is, ami igen kellemes, mert ő lesz a vidék egyetlen szigligete.

A növényzet különben igen dús. Fák dolgában különösen távir dai rudakat vettem észre a láthatáron; e fa még az akáczfán is kitesz, s a legmélyebb homokban is elten-gődik. Különösen szép a pázsit: egy helyen 5 fűszálat láttam együtt zöldelni.

Még sokkal regényesebb vidéket fedeztem föl a geographiai szélesség xy-dik foka s a photographiai hosszúság yz-dik foka alatt.

A bennszülöttek, kik egy szál szélsőbalga emberből állanak, e vidéket Kossuthfalvának nevezik.

Ámbar még csak keletkezőben van, e helység már most is igen szép. A legnemesebb stílusban alkotott márvány-paloták . . . helyeiből áll; a homok a legtisztább izlésű, s a por valóságos példánya a renaissancenak, mert folyvást újra születik.

A kilátás gyönyörű. A környező vakandturások ormairól nagyszerű perspectiva nyílik a közel messzeségben kéklő buczka-lánczolatok kellemős körvonalaira, míg a szemlélő alatt nyíló gödrök sötét völgytorkolataiban önkénytelen elmerül az elmerengő cipő.

Kies virány, mely az elevenítő balszél fuvalmaitól nyered bájjaid! Miért nem időzhetek tovább öledben, s miért vonz tova ellenállhatlanul a fölfedezési vágy, Albión fiainak ez ősi tulajdona?

Szende Misi és Torkos Marczy.

Elbeszélés szófogadatlan fiúcskák számára.

Irta és rajzolta FORGÓ bácsi.

(A „Kis Lap“-ból.)

Misike jó kis fiú volt,
Kis könyvéből mindig tanolt.

De im nézzétek a Marczit —
Mindig vágott fura arczit.

Pitypalatty, mekk, bumm, vau, kikri . . .
A szem a léleknek tücri.

Jaj, hogy néz a nevetetlen! . . .
Szeme úgy ég, mint a ketlen.

Megint enni kér a tálba —
Pedig mennyit zabált dálba.

S ha nem kap meleg tőpörtüt
Mint a malacz, visit, ördüt.

Nem is kérdi van-é honnét:
Ebéd után kér ozsonnét.

Tejbe kását szeret nagyon —
De már mára elég lagyon.

Nem elég neki a kása,
Húst is kíván az ő hása.

Nini! Szörnyü! Krampampuli! . . .
Égő szeszszel tála tuli.

Szende Misi híjja: Jöszte,
A tálamban tök-kápöszte,

No már most úgy jól van lakva,
Hogy csak úgy kilóg a nyalva.

Jó szülei keservére
Hágyujt aztán nagy szivérre.

Intés nem fog a gaz kópén —
Űl a széken, mint konópén.

S ha megszidják, a szájába
A kis újját bele dágja.

S ha egy idegen úr bejön,
Ugy néz reá, mint a mejőm.

EGYETEMI ELÉADÁSOK.

— Gyorsírói jegyzetek a természet nyomán. —

I. A jogikar.

Tantárgy: Magyarország történelme; előadja: Bognár
Álmos.

(A tanteremben összesen 11 szál hallgató. Sűrű dohányfüst. A háttérben Keszeg Marczy jogász olvassa prof. Paul de Kock értekezéseit a természeti jogról. Mellette négyen filkóznak.)

Tanár. Nevemről jut eszembe az Árpádház. Hazánk ez alatt volt legboldogabb. Krumpliját és árpáját még Bostonba is kivitték. Azonban, ha Dobó Katicza nincs, Nándorfehérvár, mely Belgrádtól csak egy napijárás, okvetlen a longobárdok kezére kerül. (Nagy helyes! A tanár egy darabig ironiának véelve a zugást, cathalogust olvas. Kétszázhuszonhat hallgató a tizenegy személyben mind „jelen” van. Óriási drukk. Mind el a „Geistba.”)

II. Medica.

Tantárgy: Anatomia descriptiva; előadja dr. Harpago
Kenderes.

(Az asztalon hulla. A hallgatóságot öt borbély legény képviseli.)

Tanár. Tomine Razirovics. Mudason mek negem ezen a gadafer a bispek falad.

Razirovics. Hiszen ez a cadaver masculinum.

Tanár. Braestanter, eminender. Pefizdedte tomine a 70 grajczar pondzolásí tíf? E nélkül nem aláírom, hogy gidünő szorkalmazs. — No: hol fan algalmazva a sterno-cleido-mastoideus, tomine Gitáros?

Gitáros. A felső melső belső orrfal ferde haránt keresztvonalán.

Tanár. Exactissime! Hát montja mek, tomine Pörcz, hol a lekdzészérűbb ered fágni empernél esz a lónál?

Pörcz. Az embernél a officinában, a lónál pedig az istállóban.

Tanár. Vivat! Promovitur ipse in magisterium chirurgiae. (A hallgatósághoz fordulva:) Uraim, gidünő peretvám vannak elató, egy-egy gostál 2 frt 15 grajczar. A gik fesznek, pizony nem fognak megpánni.

III. Theologia.

Tantárgy: Dogmatica generalis; előadja: főt. dr. Lombház y.

Tanár (háromszor prüsszent a trinitás jelzésein.) Mundus est corrupta — propter hoc papa nostra sancta pro dogmis vult facere ut suos infallibilitas declaratur; jam anteo per multam temporem credavere hunc rem sanctes patres e. gr. Tertullianus-Origenes. Sanctus Petrus prima papa etiam fuit infallibilis, dum in pitvar (nescio

latinam nominem) dixit ancillo: ego non nosco istum hominem, et repenter gallus dixit kikiriki! (*Luc. Cap. 22. v. 6-to*) A meridio iöi ad franciscanibus pro paulum charitatis ergo vigyorgó, nem lesz praelectio. L. J. Ch!

IV. Philosophia.

Tantárgy: Plato tiszta észtaná; eléadja dr. Cyprianus Oláh.

Tanár. A tiszta észtan a legzavarosb gondolatokat is leszűrő rostája a kerekded minőnynek. A képzelmény, átidomulván az inductio szellentüjén, az elvont szellemi anyag a concret chimera őszhangzatos lényegével az itélet és következtetés tényálladékaivá tömörül. Pithagoras, Albertus Magnus, Grotius, Hegel stb. mind azt állíták, hogy a tagadó semmi igenleges zerus. Ép így lehetne a lyuk, partialis negatiója a realis totalitásnak, vagyis a minus zerus mint tevőleges nulla gömbölyödik elénk látható semmiségének észrevehetetlen kézzelfoghatóságában, vagyis . . . (*az ambituson megcsöndül a harang. A hallgatók föl-ébrednek, az eléadásnak vége.*)

Honleányi levél

a bazárvizkárosultakról.

(Sztapa Györgyhöz.)

Lenghó, 22-én.

Honfim édes,
Pilulát nekem, bánat-
enyhitőt, hogy lecsillapi-
luljon szüm keserve.

Cseppeket, hogy se-
bembe cseppentve csek-
kentsék Csekonicsné cse-
kélylését.

Ezt nekem! Hah!

El akartam zárni szüm
szekrényébe búkőnyeim
gyöngyeit — de kagy-
lóm kinos vonaglásiban

annyit termel, hogy leperdülve szememből, kiesordulnak
lelkemből.

El akartam őket rejteni — de nem bírom.

Öledbe hullatom azokat óh Gyuszim, szüm patit-
kárusa.

Én is akartam árulni hazámért.

A legszentebb honárulásért buzogtam s ez okból
árvizitet tettem a büszke grófnénál.

Aranyszegélyű költeményeket akartam rakni a jóté-
konyság oltárára, égő áldozatul az inség enyhítésére. Mert
ha a tüzet oltja a víz, miért ne apaszthatná a vizet a tűz!?

Nemde?

Igen, oh igen!

Leöntötték lángoló részvéteimet.

S mintha ez nem volna elég, még magam is locso-
lom azt a csalódás könnyeivel.

Óh, csak sirhatnék annyit, hogy belefelnének e dőly-
fős bazárolók!

Port nekem, porokat, hogy beszórjam velök lealázott
fejemet.

De nem!

Kidugom azt lapoczkáim közül, magasra mint a
daru, büszkén mint a gém.

Kidugom azt lapocskáimban, a „Kikirciben“ és a
„Nefeletsben.“

Igen, óh igen.

Közölni fogom bennök visszautasított „árvi soha-
jimat“, hogy támadjon belőlök szélvész, mely lesodorja
ama gögős, bazártékony nők hivalgó chignonjait.

Ki állhat majd ellene ezeknek?

I.

Bazárva gyermek.

Kiömlé, özönle a büszke Duna
Mint ünnepi, kortyeli hős katona.
S elázva gyanánta a rét is olyan —
A nap letekint komoran, komolyan.

Bazárva fiucska a parti gyepen
Elalul szelíden, lepe a kezében.
S haj zugva ni, bűgva ni, jó a vizár —
Ne pengj, ne zenegj nyakamon, te gitár!

Fűzagra gitárom akasztva legott
Kis árva, kitárom a kart, ha bedob —
Ha bedob a habokba a végzeti kéz.
Ragadni ki onnan im itt van a kéz.

S felköltve, öelve bazárva fiút
Viszem és lebegek, hiszen ott a ki-út.
És Zirza lebegve libella gyanánt —
Szárakra teríti a kis tulipánt.

II.

Hogy álljak én helyetted jó
Te haragos kis Berettyó?
Tegnap vékony mint a madzag,
Vizeid ma megdagadnak!

*

És te nyáron csak giliszta —
Kigyó vagy tavasszal Tisza,
Nyáron, őszszel: vized tiszta,
Álnok vagy te, az vagy biz a!
Vizek közt vagy kálomista!

*

Sebes	Karos
Temes	Maros
Kába	Rákos
Száva	Lápos
Zajos	Vagyok rátok
Szamos	Oly haragos!
Árva	
Dráva	

*

És e z e k e t utasítá vissza Csekonicsné.
Appilúlok önére!

Honhuga

Lengenádfalvay Kotlik Zirzabella.

High Life.

Ce jeudi.

De cbez Kárrácsonyi.

Krricsi dear,
Mikorr fénylik a gyöngy
legszebben? Akkor, há setét fo-
liájá ván neki.

És mikorr rrágyogunk mi
a legtündöklöbben? Akkor, há
mögöttünk vánák azok a bour-
geois, filiszterrek, Trratten-
rreitterrek, nágyhásu bánkárrok
áz ő izzadó, keblenágy á-szo-
nyáikkál.

C'était éblouissant, éca-
sant, épatant! Á lépcsőkön nár-
ráncs-, füge-, és citrromfák, á
délő vegetabilis kucséberrejei, vir-
ritották. Áz uton bokáig á
porrbá — á lépcsőkön bokáig

á szőnyegekbe süppedtem. Á fálákon nágyiszerrü kép-
tárr. Egészen á Dorrottyá-utzábán képzeltem magám,
csákhogy itt á zsidó nem árrultá, hanem bámultá á
divo Carravacciót, a felséges Denarit, á fényes Pizzu-
linit és á méltóságos Senzatestát.

Dio, fico, giardinetto! . . . milyen gállerrüá!

Á festett árccokorról ázókrá tért á szem, me-
lyek fehérr vállák közt rringatózták, á gázdág che-
vure hátálmás fürrtök dús koszorujának sürrü foná-
déku árnyában! . . . hein? Ist das poetisch!? Á
hájját és bájos birrtokosá közt csák áz á különbség,
hogy áz első fizetett, a másik pedig fizető ven-
dég volt. Pus mal — by Hyppolite!

Cette chère Félicie megint olyan herrczig játszott
mint egy kis gyermek. Á mi Pistánk pedig bebizo-
nyitotta, hogy sportman consommé. Áz első startnál
bátorrtálánul indult, de áztán, mikorr neki melegedett, há-
tárrozottán átvette a fúhrrungot és egy Adonisfejjel előrré
volt. Főrang é á fúhrrung! Formidable szójáték!

— Gott, wie ein schöner Mann! . . . sohájta
mezza voce á kis Barrcheszfelydné és vástág urránák
megesipte á kárrját.

— Was schön! . . . mondá ez. Er ist pinklich! . . .
pinklich is schöner wie schön! . . .

Krricsi, ázt hiszem, ennek á Barcheszfelynek á
szemében én lehetek á legrrütább emberr.

Ah, ah . . . la petite comtesse Puzzfuzzle, á
nágy piano piájaninájá.

Játszották mindáketten, vágyis, ha jól vettem
észrré, á kis Olga mindig entrecoupiroztá á maestro
játékát, hanem olyan szerretetrrémeltő indiscretióvól,

hogy odámentünk és megszorítottuk á kezét. Nem ház-
nált semmit, mégis tovább játszott. Ez neki ugy lát-
szik, organicus hibájá. (By Marguerite, ez sikerrült!)

Hánem áz á Rreményi, ou se nichait-il? Á hol
miséznek á jótékonyág oltárrán, ott á ministráns csák
nem hiányozhátik?

Áz entre-actokbán horrdták körrül á csemegéket.
Elől, pour nous autres, fágyáltot; á közepének limo-
nádé jutott, hátul gondolom csak árrpá-czukkrrot oszto-
gátták. Mily finom distinctio!

Your

MONOCLES.

HIRES MAGYAROK A KÜLFÖLDÖN.

- Brassai (nemzetgazda.)
- Embery (tudós.)
- Daru (v. külügyminister.)
- Havas (a legelterjedtebb „Correspondence“
tulajdonosa.)
- Pompéry (akademikus.)
- Simay (nem Gergely. — Napoleonék kebelbarátja
Belgiumban.)
- Patay (hires vizgyógyintézet. — Ez szörnyü!)
- Ciany (Sanyi? — a győztes loirei hadsereg tábornoka.)

CSODABOGÁR.

Visum-repertum.

Alatta írva, bizonyoságot adok magamról azon felül, hogy
ezen becsületes legény nevezetü Hegedüs József, a ki már har-
madnapja, hogy halálra volt, már az ugynevezett bran it is volt
neki a bőr alatt, melyet látta maga a majszter, mikor felvágat-
tam ő neki. — Az enyim faradság, flajstrom, orvosság, kivanok
forintot nóczat, a tekintetes szolgabíró urtól, hogy, ha nekem
azt bizonyosan megadná, a ki vót oka ennek legénynek nya-
volyához. D. A.

A szerkesztő postája.

Pest, T. P. M. Tehát a margitszigeti fürdők ajtófélfája a
„Hon“ szerint márványból van? És ez önt meglepi —
mult számunk rajzai után? A másik nyilván sajtóhiba. A töb-
bire nézve teljesen osztjuk nézetét. — „Están bátyánk dalai.“ Nem
az igazi. De ki is tudná őt utánozni? — „Valasztási mozgalom
Budán.“ Nincs éle. — „Öreg tisztelő.“ Meg voltunk róla győ-
ződve. — Miskolcz, A. B. Puskás Simit nem ismerjük; ha Ny.
S—ra czélt az ön, ugy legalább is nagy igazságtalanságot köve-
tett el. — „Kakadu D.“ Méltók az eredetihez. — Temesvár, B. F.
Csakhogy megint megszólamlott ön. — D. Gy—i. Az egyiket
átadt k rajzolónknak. — Buda, G—ba. A küldemény elveszett.
Kérjük annak, ha lehet, újabb beküldését.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(két sas-utca 24-ik sz.)

RÉSZLET-IVEK

kamatszelvevényekkel.

Számos vevőim naponként felszólítanak, hogy

török sorsjegyekre is részletiveket

bocsássak ki; én a játéktervet szigorúan átvizsgáltam, és úgy találtam, hogy ez minden létező sorsjegyet előnyességben fölülmul, minek folytán elhatároztam magamat t. megbízóim kívánatát teljesíteni.

Váltóüzletem sok évi fentartása óta e jelszóval:

„Csak Fortunánál található a valódi szerencse“

elvemül felvettem, a t. közönségnek mindig valamit újat, előnyösét és hasznothozót ajánlani; ezuttal is oly arrangement-t hoztam létre, melynek következtében a befizetett részletek biztosítatnak, a befizetett pénz kamatot hoz, és a résztvevő külön ingyen a két legérdekesebb és legelőnyösebb sorsjegyekre, melyet csak az európai tőzsdei árjegyzék bir felmutatni, egyedül és valamennyi nyerőre játszik.

Ugyanis 30 havi részletben 10 frtjával kapható nálam:

1 ötöd 1839. Rothschild állam-sorsjegy

és egy egész

3% teljesen befizetett 400 frankos török állam-sorsjegy.

Az 1839-iki Rothschild-sorsjegyeknek még csak 6 huzásuk lesz, a legközelebbi 1871. június 1-én történik, főnyeremény 220,000 frt. p. p.

Egy ötöd 1839-iki sorsjegy kihuzott sorozatát kötelezem magamat 260 frton egy hónappal a sorozathuzás után beváltani.

A 400 frankos török-sorsjegyeknek minden két hónapban van egy huzásuk, és pedig június 1-én, augusztus 1-én, október 1-én, december 1-én, február 1-én, ápril 1-én.

Főnyeremény 600.000, 300.0000 stb. frank aranyban.

A legkisebb nyerő, melyet minden sorsjegynek nyerni kell, 400 frank aranyban; külön fizetek a befizetés tartama alatt kamat fejében 30 frankot aranyban s e ezélb 1 a részletivek mindegyikén 5 db szelvény van 6 frankjával, melyek váltóüzletemben 6-6 hónaponként aranyban és minden levonás nélkül beváltatnak.

Az első 10 frtos részlet befizetésével a vevő miadkét sorsjegy birtokába lép és úgy az egész nyereményekre mint a kamatélvezetre egyedüli igénynyel bir.

Sorsjegyeim, melyek felől részletiveket kiállitok, bármikor megtekinthetők és minden órában kiválthatók.

Előbb teljesített részletekért 6% évi kamatot engedek.

Megkötött üzletek semmi szín alatt fel nem bonthatók.

Ezen beosztással úgy a játékkedvelő közönségre, mint azokra, kik tőkájüket jól akarják kamatoztatni, teljes tekintettel voltam, és azon kellemes reményben, hogy a tisztelt közönség tömeges részvétellel fog megtisztelni,

vagyok tisztelettel

Huzási jegyzékek

ingyen és bérmentve küldetnek minden huzás után, még akkor is, ha az eredeti sorsjegyek már kiváltattak.

FISCHER M. L.

váltóház a „Fortunához“ Pesten.